

ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΕΝΩ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Το να μιλάει κανείς σήμερα για τα αυτονόητα αποτελεί είδηση. Αυτό αποτυπώνεται πλέον και στον καθημερινό μας λόγο καθώς έχει εκλείψει κάθε αναφορά σε αξίες και αρχές, στο καθήκον, την ευθύνη και το φιλότιμο. Οι έννοιες αυτές εκλαμβάνονται σήμερα αδίκως ως αναχρονιστικές, όταν συγκρίνονται με αυτές της αποδοτικότητας του συγνού προσωπικού συμφέροντος και της ατομικής φιλοδοξίας. Οι συνθήκες έκτακτης ανάγκης που επικρατούσαν πέρυσι σ' όλη την επικράτεια έδειξαν ότι η εκδήλωση πυρκαγιάς στην περιοχή μας αποτελεί έναν πολύ πιθανό κίνδυνο. Σ' αυτό το πλαίσιο, κινούμενοι στην κατεύθυνση προστασίας του δάσους μας, κάποιοι οικιστές λάβαμε την απόφαση να συντονίσουμε και να στηρίξουμε ένα φιλότιμο Σχέδιο Δασοπροστασίας. Μέσα από αυτή την προσπάθεια αντιληφθήκαμε ότι είναι απαραίτητη η εμπλοκή και η ενεργοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων κατοίκων της περιοχής μας (όπως και αν αρέσκει να την ονοματίζει ο καθένας: Ιπποκράτειος Πολιτεία, Αγία Τριάδα, κ.α...). Τι είναι όμως αυτό που κάνει ένα σχέδιο αποτελεσματικό, ανοικτό και προσανατολισμένο προς την προστασία της περιοχής μας, κοντολογίς χρήσιμο για όλους μας; Αρκεί η οργάνωση, η απλούστευση, η μεθόδευση; Αρκεί ο σχεδιασμός και οι καλές προθέσεις; Μήπως τελικά όλα αυτά παραμένουν κενό γράμμα, όταν παράλληλα δεν συμπορεύονται με την αλλαγή της νοοτροπίας μας; Δεν είναι αυτονόητο ότι όλοι οι απανταχώθεν Σύλλογοι, Συνεταιρισμοί και Σωματεία πρέπει να αγωνίζονται επί της ουσίας για τους ίδιους σκοπούς; (Πυρασφάλεια, Σχολείο, Καθαριότητα, Άθληση, Πολιτισμός, Ανάπτυξη, κ.α....) Δυστυχώς η αλλαγή νοοτροπίας, η δημιουργία μίας άλλης, νέας υπερβατικής «κουλτούρας» που να μπορεί να συνυπάρξει και να υποστηρίξει τα φιλότιμα και χρήσιμα για την περιοχή μας σχέδια παραμένει εισέτι το ζητούμενο. Προσωπικά, πιστεύω ότι στόχος όλων μας θα πρέπει να είναι η ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών και η συνεργασία με τοπικές κοινωνίες, φορείς και υπηρεσίες. Εκτιμώ, από την σκοπιά του απλού οικιστή και μόνο, ότι δεν πρέπει να δρούμε ως «αλεξιπτωτιστές» αλλά να εμπλέκουμε και να εμπλεκόμαστε με όλους (συντοπίτες, υπηρεσίες και φορείς). Όσο και αν δεν έχουν συμβεί σημαντικές αλλαγές στη δράση πρόληψης από τους αρμοδίους, όσο και αν κάποιοι παρουσιάζουν πολλές εσκεμμένες ή μη αδυναμίες, εμείς με την πολύτιμη συμμετοχή εθελοντών και εθελοντριών στις περιπολίες πρέπει να συνεχίσουμε και να δίνουμε το παρόν όπου παρίσταται ανάγκη. Ας μη ξεχνάμε ότι όσο πιο γρήγορα δούμε το ξεκίνημα μίας φωτιάς τόσο πιο άμεση και αποτελεσματική είναι η καταστολή της. Φέτος έγινε μία επιτυχημένη αρχή την οποία νομίζω ότι χρειάζεται να συνεχίσουμε, πραγματοποιώντας μία εκτενής ανάλυση, αξιολόγηση και συσχέτιση όλων των δεδομένων και κυρίως μία ειλικρινής διαλογική συζήτηση με νέες προτάσεις. Εν κατακλείδι, για την «επανίδρυση τόσο του κράτους, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσο και των παντός είδους κέντρων λήψεων αποφάσεων για την ευρύτερη περιοχή» δεν αρκούν οι παρεμβάσεις στην οργάνωση και τις υποδομές, δεν αρκεί κάποιοι να ευαγγελίζονται ανά τα έτη την κάθαρση και να συνεχίζουν να κατέχουν τα κάθε είδους «μικροοφίτσια» τους, αλλά απαιτείται ο εμπλουτισμός της συνείδησης με εκείνα τα ποιοτικά στοιχεία που θα αποτελέσουν και τα αντισώματα απέναντι στις όποιες παθογένειες!

ΚΑΛΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
Μαστρογιαννόπουλος Π. Ιωάννης